

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 938: Phật Nhân: Trí Tuệ Tột Cùng, Chiếu Soi Viên Mãn, Chỉ Có Phật Mới Có

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 080)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Mắt Phật (Phật nhân), trí tuệ không gì là không đạt đến tột cùng, chiếu soi không gì là không viên mãn, điều này chỉ có Phật mới có. Cổ đức dạy rằng: Bốn loại mắt trước nếu ở nơi Phật, thì đều gọi chung là Phật nhãn.】

Chúng ta hiểu được ý nghĩa này, thì những ý nghĩa ở phần trước đều có thể lãnh hội được thấu đáo. Phàm phu chúng ta chỉ có nhục nhãn (mắt thịt), những loại mắt khác đều không có. Nếu ở hàng thiên nhân, thiên nhân (người cõi trời) có thiên nhãn, thì nhục nhãn của họ cũng được gọi là thiên nhãn; A-la-hán có huệ nhãn, thì thiên nhãn, nhục nhãn của A-la-hán đều được gọi là huệ nhãn; Bồ-tát có pháp nhãn, thì huệ nhãn, thiên nhãn, nhục nhãn của Bồ-tát thấy đều được gọi là pháp nhãn; ở trên quả vị Như Lai thì thấy đều gọi là Phật nhãn, cả năm loại nhãn đều gọi chung là Phật nhãn, đây là trí tuệ đã đạt đến chỗ cứu cánh viên mãn.

“Chiếu soi không gì là không viên mãn” (Chiếu vô bất viên): Tận hư không khắp pháp giới, từ quá khứ đến vị lai, không có gì là Phật chẳng nhìn thấy, không có gì là Phật chẳng thấu tỏ; điều này quả thật không hề dễ dàng. Phàm phu muốn tu đến quả vị như thế này, trong các Kinh Đại thừa nói rất hay, cần phải trải qua vô lượng kiếp, chứ không chỉ là ba đại a-tăng-kỳ kiếp. Phật thường giảng “ba đại a-tăng-kỳ kiếp”, Ngài giảng không hề sai, nhưng quý vị phải biết ba đại a-tăng-kỳ kiếp là bắt đầu tính từ lúc nào? Ba đại a-tăng-kỳ kiếp là bắt đầu tính từ bậc Sơ trụ Bồ-tát của Viên giáo. Khi quý vị chứng đắc Sơ trụ Viên giáo, thì để đi đến quả vị thành Phật, ba a-tăng-kỳ kiếp là sẽ thành công; còn trước khi quý vị đạt đến Viên giáo Sơ trụ, thì thời gian tu tập trước đó chưa được tính vào. Cho nên, nếu tính luôn cả khoảng thời gian phía trước này vào, thì sự thật

đúng là vô lượng kiếp, lời này một chút cũng không giả. Sơ trụ Viên giáo là cảnh giới gì? Là đã đoạn tận Kiến tư phiền não, đã đoạn tận Trần sa phiền não, và trong bốn mươi một phẩm Vô minh đã phá được một phẩm; đây chính là cảnh giới của Viên giáo Sơ trụ; trong Thiên tông chúng ta thường nói “đại triệt đại ngộ, minh tâm kiến tánh”, chính là nói đến cảnh giới này.

Nghe từ cách nói này trong Kinh, chúng ta sẽ cảm thấy vô cùng hụt hẫng, cảm thấy tiền đồ mờ mịt, một chút hy vọng cũng chẳng có; đây là sự thật, không phải giả đâu. May mắn thay có một pháp môn đặc biệt: Niệm Phật cầu sanh Tịnh độ. Pháp môn này mang lại cho chúng ta hy vọng rất lớn, nó thù thắng ở chỗ nào? Là không cần phải đoạn phiền não; Kiến tư, Trần sa, Vô minh dù chưa đoạn, vẫn đều có thể vãng sanh. Điều kiện vãng sanh, chỉ cần hội đủ ba điều kiện Tín - Nguyện - Hạnh là sẽ thành công. Phải chân thật tin tưởng, một tơ hào hoài nghi cũng không có; phải có nguyện vọng tha thiết, mong cầu sanh về thế giới Cực Lạc, mong mỏi được diện kiến Đức Phật A-di-đà. Tín và Nguyện, Ngẫu Ích đại sư nói rất hay, chính là điều kiện quyết định việc chúng ta có thể vãng sanh hay không. Hạnh tức là nói về việc niệm Phật, chuyên tâm xưng niệm A-di-đà Phật, ngoài A-di-đà Phật ra thì đều không niệm. Quý vị phải biết, quý vị niệm những thứ khác, đều là đang niệm lục đạo luân hồi; xả bỏ tất cả mọi niệm tưởng, buông xuống tất cả, chính là buông xuống luân hồi, buông xuống sáu đường, nhất tâm chuyên niệm A-di-đà Phật cầu sanh Tịnh độ, đây gọi là Hạnh.

Ngẫu Ích đại sư lại nói với chúng ta rằng, sanh về thế giới Tây phương Cực Lạc, phẩm vị cao hay thấp, là quyết định ở công phu niệm Phật sâu hay cạn. Mọi người hãy chú ý đến chữ sâu – cạn, chứ không phải là số lượng nhiều - ít; niệm Phật niệm được nhiều, chưa chắc công phu đã sâu; niệm Phật niệm được ít, chưa hẳn công phu đã cạn. Cạn sâu là nói từ chỗ nào? Là nói từ trên việc hàng phục phiền não. Nói cách khác, người niệm Phật mà phiền não nhẹ đi, trí tuệ tăng trưởng, tâm địa thanh tịnh, đây mới được gọi là công phu. Nếu như mỗi ngày người đó niệm danh hiệu Phật rất nhiều, niệm đến mười vạn câu Phật hiệu, nhưng vọng tưởng, phân biệt, chấp trước của họ vẫn còn rất nặng, thế thì không có tác dụng gì, tuy có niệm nhưng không có công phu. Chư vị phải biết, điều kiện vãng sanh tuy nói là Tín - Nguyện - Hạnh, nhưng Tín - Nguyện - Hạnh cũng phải có công phu thì mới có thể vãng sanh; Tín - Nguyện - Hạnh mà không có công phu thì không thể vãng sanh. Công phu này chính là tâm thanh

tịnh; tâm càng thanh tịnh thì phẩm vị vãng sanh càng cao, “tâm tịnh tức Phật độ tịnh” (tâm thanh tịnh thì cõi Phật thanh tịnh), cần phải thấu hiểu đạo lý này.